на прѣстолъ, [в]като видъ на камыкъ
сапфиръ, и вьрху подобіе-то на прѣ-
столъ-тъ подобіе като видъ человѣческый
27 *сѣдящъ* отъ горѣ на него. И [г]видѣхъ нѣщо
на гледъ като халколиванъ, като зракъ
на огнь въ него наоколо, отъ видъ-тъ
на чрѣсло-то му и на горѣ, и отъ видъ-тъ
на чрѣсло-то му и на долу, видѣхъ като
зракъ на огнь, и имаше сіяніе наоколо.
28 Като [д]видъ-тъ на дѫгѫ, която става въ
дъждовенъ день, така бѣ видъ-тъ на
сіяніе-то наоколо. [е]Такъвъ бѣ видъ-тъ
на подобіе-то на славѫ-тѫ Господнѭ. И
като видѣхъ, [ж]паднѫхъ на лице-то си, и
чухъ гласъ който говорѣше.

ГЛАВА 2.

1 И рече ми: Сыне человѣческый, [а]стани
2 на нозѣ-тѣ си, и ще ти говорѭ. И като
ми говори, [б]влѣзе въ мене Духъ, и мя
постави на нозѣ-тѣ ми, и чухъ оногозъ
3 който ми говорѣше. И рече ми: Сыне
человѣческый, азъ тя проваждамъ при
Израилевы-тѣ сынове, при отстѫпнически
людіе, които отстѫпихѫ отъ мене; [в]тѣ
и отци-тѣ имъ станѫхѫ прѣстѫпници
4 противъ мене до тойзи днешенъ день: И
[г]сѫ сынове жестоколични и жестоко-
сърдечни. Азъ тя проваждамъ при тѣхъ:
и ще имъ кажешь: Така говори Господь
5 Іеова: И, [д]послушатъ ли, не послушатъ
ли, защото е домъ отстѫпникъ, [е]ще по-
знаѭтъ обаче че е имало пророкъ въ
срѣдъ тѣхъ.
6 И ты, сыне человѣческый, [ж]да ся не
убоишь отъ тѣхъ, и отъ думы-тѣ имъ
да ся не убоишь, ако и да има [з]тьрніе
и бодили съ тебе, и живѣешь между
скорпіи; [и]да ся не убоишь отъ думы-тѣ
имъ, и отъ лице-то имъ да ся не растре-
перишь, ако и да [і]сѫ домъ отстѫпникъ.
7 И [к]ще говоришь думы-тѣ ми на тѣхъ,
или послушали, [л]или не послушали; за-
щото сѫ отстѫпници.
8 Ты обаче, сыне человѣческый, слушай
това което азъ ти говорѭ; не ставай от-
стѫпникъ като тойзи отстѫпникъ домъ;
отвори уста-та си, и [м]изѣждь това, което
9 ти давамъ азъ. И видѣхъ, и ето [н]рѫка
простръна къмъ мене, и въ неѭ [о]свитъкъ
10 книга. И разви го прѣдъ мене; и бѣ пи-
сано изъ вѫтрѣ и изъ вънъ; и въ него
писани плачове, и рыданія, и горко.

[в] Исх. 24; 10.
[г] Гл. 8; 2.
[д] Откр. 4; 3. 10; 1.
[е] Гл. 3; 23. 8; 4.
[ж] Дан. 8; 17. Дѣян. 9; 4. Откр. 1; 17.
—
[а] Дан. 10; 11.
[б] Гл. 3; 24.
[в] Іер. 3; 25. Гл. 20; 18, 21, 30.
[г] Гл. 3; 7.
[д] Гл. 3; 11, 26, 27.
[е] Гл. 33; 33.
[ж] Іер. 1; 8, 17. Лук. 12; 4.
[з] Иса. 9; 18. Іер. 6; 28. Мих. 7; 4.
[и] Гл. 3; 9. 1 Пет. 3; 14.
[і] Гл. 3; 9, 26, 27.
[к] Іер. 1; 7, 17.
[л] Ст. 5.
[м] Откр. 10; 9.

ГЛАВА 3.

1 И рече ми: Сыне человѣческый, изѣждь
това, което намирашь: [а]изѣждь тойзи
свитъкъ, и иди да говоришь на Израи-
2 левъ-тъ домъ. И отворихъ уста-та си, и
3 нахрани мя съ тойзи свитъкъ. И рече ми:
Сыне человѣческый, нека яде коремъ-тъ
ти, и нека ся насытятъ чрѣва-та ти отъ
тойзи свитъкъ, който ти давамъ азъ. [б]И
изѣдохъ *го*, и станѫ въ уста-та ми [в]като
4 медъ отъ сладость. И рече ми: Сыне че-
ловѣческый, иди, влѣзь въ Израилевъ-тъ
5 домъ, и говори думы-тѣ ми на тѣхъ. За-
щото не ся проваждашь при людіе мѫч-
норѣчивы и тежкоязычны, *но* при Изра-
6 илевъ-тъ домъ: Не при много народы
мѫчнорѣчивы и тежкоязычны, на които
думы-тѣ неразумѣвашь. [г]И при таквызи
ако быхъ тя проваждалъ, тѣ быхѫ тя
7 послушали. Но Израилевъ-тъ домъ [д]нѣма
да тя послуша; защото не щѫтъ да мя
послушатъ; понеже [е]всичкый Израилевъ
домъ е жестокочелестъ и жестокосърде-
8 ченъ. Ето, направихъ лице-то ти силно
противъ лица-та имъ, и чело-то ти силно
9 противъ чела-та имъ. [ж]Като адамантъ по
твърдъ отъ кремень направихъ чело-то ти:
[з]да ся не убоишь отъ тѣхъ, и да ся не
растреперишь отъ лице-то имъ, защото сѫ
домъ отстѫпникъ.
10 И рече ми: Сыне человѣческый, всич-
кы-тѣ ми слова, които ще ти говорѭ,
земи въ сърдце-то си, и послушай съ у-
11 ши-тѣ си: И иди, влѣзь при плѣнници-тѣ,
при сынове-тѣ на людіе-тѣ си, и говори
имъ, и кажи имъ: [и]Така говори Господь
Іеова: или послушатъ, или не послушатъ.
12 И [і]подигнѫ мя Духъ-тъ, и чухъ задъ
себе си гласъ на великъ трусъ *който
говорѣше:* Благословена слава-та Господня
13 отъ мѣсто-то му. И *чухъ* хвученіе-то на
крила-та на животны-тѣ, които ся скры-
лявахѫ едно съ друго, и тропаніе-то на
колета-та срещѫ тѣхъ, и гласъ на голѣмъ
14 трусъ. И [к]възвыси мя Духъ-тъ, и мя зѣ,
и въ распаленіе-то на духъ-тъ си отидохъ
съ огорченіе; но [л]рѫка-та Господня бѣ
15 крѣпка вьрху мене. И дойдохъ при плѣн-
ници-тѣ въ Телавивъ, които обитавахѫ
при рѣкѫ-тѫ Ховаръ, и [м]сѣднѫхъ дѣто
тѣ сѣдѣхѫ, и останѫхъ тамъ между тѣхъ
седмь дни въ смаюваніе.
16 И слѣдъ седмь-тѣ дни, быде слово Го-
17 сподне къмъ мене и рече: [н]Сыне чело-

[н] Гл. 8; 3. Іер. 1; 9.
[о] Гл. 3; 1.
—
[а] Гл. 2; 8, 9.
[б] Іер. 15; 16. Откр. 10; 9.
[в] Псал. 19; 10. 119; 103.
[г] Мат. 11; 21, 23.
[д] Іоан. 15; 20.
[е] Гл. 2; 4.
[ж] Иса. 50; 7. Іер. 1; 18. 15; 20. Мих. 3; 8.
[з] Іер. 1; 8, 17. Гл. 2; 6.
[и] Гл. 2; 5, 7. Ст. 27.
[і] Ст. 14, Гл. 8; 3. Виж. 3 Цар. 18; 12. 4 Цар. 2; 16. Дѣян. 8; 39.
[к] Ст. 12. Гл. 8; 3.
[л] 4 Цар. 3; 15. Гл. 1; 3. 8; 1. 37; 1.
[м] Іов. 2; 13. Псал. 137; 1.
[н] Гл. 33; 7, 8, 9.